

Rapport

Datum: 30 november 2005
Rapportnummer: 2005/365

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de vreemdelingendienst van het regionale politiekorps Friesland, zijn door deze dienst ingenomen paspoort niet heeft teruggegeven, ondanks dat hij op 6 juli 2004 op uitnodiging van de vreemdelingendienst is verschenen om zijn paspoort te ontvangen.

Daarnaast klaagt verzoeker erover dat de vreemdelingendienst hem na 7 oktober 1999, de datum waarop volgens de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) zijn asielverzoek definitief was afgewezen, niet heeft meegedeeld dat hij niet meer hoefde te voldoen aan zijn meldplicht.

Ook klaagt verzoeker erover dat hij tot het moment waarop hij zich tot de Nationale ombudsman wendde, niet in het bezit is gesteld van zijn verblijfsdocument, ondanks de toewijzende beschikking van 6 april 2004.

Verzoeker klaagt er verder over dat de IND hem in de antwoordbrief van 11 augustus 2004 op zijn klacht van 29 juli 2004 onvoldoende heeft uitgelegd waarom hij zich tot de datum van zijn klachtbrief moest blijven melden in het kader van het vreemdelingentoezicht, waarom hij nog steeds was verzekerd via het Centraal Orgaan opvang asielzoekers en waarom zijn asieladres nog steeds in Drachten was.

Beoordeling

Algemeen

Verzoeker, van Nigeriaanse nationaliteit, kwam op 5 juli 1997 naar Nederland. Hij vroeg asiel aan. Op 7 oktober 1999 huwde hij met mevrouw H. In 2002 verbleef hij enkele dagen in Nigeria met een retourvisum. Dit visum was geldig van 12 maart 2002 tot 12 juni 2002.

Verzoeker voerde een zestal procedures (zie Achtergrond). Uit de desbetreffende rechterlijke uitspraken blijkt dat verzoekers asielaanvraag bij uitspraak van 7 oktober 1999 is afgewezen. Bij beschikking van 6 april 2004 is aan verzoeker een verblijfsvergunning toegekend onder de beperking "verblijf bij echtgenote", geldig tot 26 november 2004.

A. De vreemdelingendienst van het regionale politiekorps Friesland

I. Ten aanzien van het niet teruggeven van verzoekers paspoort

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat de vreemdelingendienst van het regionale politiekorps Friesland, zijn door deze dienst ingenomen paspoort niet heeft teruggegeven, ondanks dat

hij op 6 juli 2004 op uitnodiging van de vreemdelingendienst is verschenen om zijn paspoort te ontvangen.

2. Op 4 juni 2004 berichtte verzoeker de vreemdelingendienst dat hij zijn reisdocumenten van de vreemdelingendienst terug wilde hebben. Hij deelde in zijn brief mee dat zijn paspoort was ingenomen bij zijn asielaanvraag. Dit was aan hem teruggegeven in verband met zijn reis naar Nigeria. Volgens verzoeker was hij naar Nigeria terug geweest om zijn paspoort daar te laten stempelen. Bij terugkomst in Nederland had hij de vreemdelingendienst Heerenveen hierover verteld. Hij had toen zijn paspoort weer afgegeven aan de vreemdelingendienst.

3. Bij navraag door een medewerkster van het Bureau Nationale ombudsman deelde een medewerkster van de vreemdelingendienst op 4 juni 2004 telefonisch mee dat verzoekers documenten gereed lagen voor teruggave, en dat het de bedoeling was dat de vreemdelingendienst deze documenten teruggaf tegelijk met het afhalen van het verblijfsdocument. Verzoeker had echter zijn verblijfsdocument geweigerd te accepteren. Nadat de medewerkster van het Bureau Nationale ombudsman deze informatie telefonisch aan verzoekers echtgenote had doorgegeven, liet verzoekers echtgenote telefonisch weten geen oproep van de politie te hebben ontvangen om het verblijfsdocument te komen halen.

4. Op 29 juni 2004 zond de vreemdelingendienst een oproep aan verzoeker om op 6 juli 2004 in persoon te verschijnen in verband met de teruggave van documenten.

Op 3 juli 2004 had verzoeker deze oproep blijkbaar nog niet ontvangen, omdat hij de vreemdelingendienst berichtte dat hij nog niets had gehoord, en dat hij zijn paspoort wilde terughebben.

Op 6 juli 2004 deelde verzoekers echtgenote telefonisch aan een medewerkster van het Bureau Nationale ombudsman mee dat de politie haar wilde laten tekenen voor ontvangst van het paspoort, in een dichte enveloppe. Het paspoort bleek niet in deze enveloppe te zitten.

5. Op 14 juli 2004 schreef verzoeker aan de vreemdelingendienst dat in de brief van 12 juli 2004 van de vreemdelingendienst aan hem was meegedeeld dat het paspoort op 21 december 2001 aan hem was teruggegeven. Verzoeker gaf aan dat dit niet het geval was geweest, aangezien hij op 21 december 2001 niet bij de vreemdelingendienst was geweest. Een met name genoemde medewerkster van de vreemdelingendienst had gezegd dat er geen problemen waren toen het paspoort weer was ingenomen, omdat hij later zijn paspoort zou terugkrijgen als hij zijn verblijfsvergunning kreeg. Verzoeker begreep niet waarom hij zich tot de IND Zwolle moest melden, omdat het paspoort door de politie in Heerenveen was ingenomen.

Op 15 juli 2004 deelde de vreemdelingendienst verzoeker op zijn brief van 14 juli 2004 schriftelijk onder meer mee dat ambtshalve bekend was dat verzoekers paspoort in het bezit was van de IND te Zwolle.

6. Op 28 juli 2004 berichtte de vreemdelingendienst verzoeker dat de vreemdelingendienst niet in het bezit was van verzoekers paspoort. In het bedrijfsprocessensysteem was terug te vinden dat dit in het verleden wel het geval was geweest, maar dat verzoeker het paspoort had teruggekregen. Wanneer verzoeker meende dat de vreemdelingendienst het paspoort nog steeds had, nam deze aan dat verzoeker dit schriftelijk kon aantonen. Bij inname van het paspoort werd altijd een ontvangstbewijs uitgereikt. Was dat niet het geval, dan behoefde verzoeker bij de vreemdelingendienst geen verdere navraag te doen.

7. Op 29 augustus 2004 berichtte verzoeker aan de Nationale ombudsman dat medewerkster He. van de vreemdelingendienst op 6 juli 2004 heel verbaasd was geweest dat het paspoort niet in de enveloppe zat. In haar computer had zij ook niets gezien. Zij had nog gebeld, maar het was niet te vinden. Zij had het formulier waarop stond dat ook voor ontvangst van het paspoort werd getekend, in de prullenbak gegooid.

8. Mevrouw He. deelde op 20 oktober 2004 in reactie op de klacht bij de Nationale ombudsman mee dat zij persoonlijk nooit contact had gehad met verzoeker. Zij was als administratieve kracht werkzaam en maakte en ondertekende uitnodigingen voor vreemdelingen om te verschijnen.

9. De korpsbeheerder verwees in zijn reactie van 18 november 2004 op de klacht naar de reactie van de vreemdelingendienst Friesland van 20 oktober 2004. De korpsbeheerder deelde mee dat, hoewel er in administratieve zin wel enkele onvolkomenheden waren aan te wijzen, hij de klacht van verzoeker ongegrond achtte. De reactie van de vreemdelingendienst hield onder meer in dat verzoekers paspoort op 17 februari 2000 was ingenomen, op 13 juni 2000 naar de IND was gezonden, en daarna aan verzoeker was teruggegeven. Op 12 maart 2002 was aan verzoeker een retourvisum verleend.

Op 6 juli 2004 was verzoeker uitgenodigd om enige bescheiden te ontvangen. Abusievelijk was een kwitantie uitgedraaid van het paspoort. De vreemdelingendienst had het paspoort echter niet in het bezit gehad en kon het dus ook niet teruggeven. Deze kwitantie was nietsvermoedend door een andere collega voorgelegd aan verzoeker. Wel was getracht de overige documenten uit te reiken, maar verzoeker had geweigerd deze in ontvangst te nemen. De telefonische mededelingen op 4 juni 2004 aan een medewerkster van de Nationale ombudsman over het teruggeven van documenten bij de uitreiking van de vergunning waren niet terug te vinden, waarmee niet werd gezegd dat die mededelingen niet waren gedaan. Niet kon worden uitgesloten dat bij beantwoording van de vraag niet het VAS maar de kwitanties van de betreffende documenten waren geraadpleegd, waaronder de foutieve kwitantie.

Veel medewerkers van deze dienst waren betrokken geweest bij verzoeker, in één van zijn procedures, dan wel bij andere vraagstellingen. Verzoeker deed veelvuldig een beroep op de dienst en belde soms dagelijks, aldus de vreemdelingendienst.

10. Als bijlage bij de reactie van de korpsbeheerder bevond zich onder meer een uitdraai van diverse contacten met verzoeker. Hieruit blijkt dat er inderdaad veelvuldig contact met verzoeker is geweest. Bij de datum 6 juli 2004 staat vermeld dat verzoeker zijn originele documenten kwam ophalen, maar dat hij deze had geweigerd omdat er ook een paspoort bij zou moeten zitten, hetgeen bij de vreemdelingendienst niet was terug te vinden. Volgens de vreemdelingendienst was dit al teruggegeven toen hij naar Nigeria ging met een retourvisum. Volgens verzoeker had hij het paspoort bij terugkomst ingeleverd tijdens het stempelen aan de balie van het politiebureau.

11. De minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie berichtte in haar reactie van 6 december 2004 op de klacht onder meer dat de brief van de vreemdelingendienst van 15 juni 2004 aan verzoeker dat zijn paspoort in het bezit was van de IND Zwolle op een misverstand berustte. Verder wees de minister op het volgende. In een brief van 1 augustus 2003 had verzoeker in verband met zijn naturalisatieaanvraag geschreven, dat hij wel in het bezit was van een paspoort. Bij de hoorzitting van de ambtelijke commissie van 28 oktober 2003 in het kader van deze naturalisatieaanvraag had verzoeker zijn paspoort nog getoond. Toen hem op 5 november 2004 bij de gemeentesecretarie van de gemeente Heerenveen om zijn paspoort was gevraagd in het kader van de uitreiking van zijn verblijfsvergunning, had hij niet te kennen gegeven dat hij niet meer in het bezit was van een paspoort. Gelet hierop had verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat hij zijn paspoort na terugkeer uit Nigeria in 2002 had ingeleverd bij de vreemdelingendienst Leeuwarden, aldus de minister.

12. Als bijlage bij de reactie van de minister bevond zich een verslag van een gehoor van 28 oktober 2003 in het kader van verzoekers bezwaarschrift tegen de buiten behandeling stelling van zijn verzoek om naturalisatie.

In dit verslag was onder meer vermeld dat op de vraag van de voorzitter van de commissie of verzoeker een paspoort en een verblijfsdocument had meegenomen, verzoeker een Nigeriaans paspoort had getoond, geldig tot 26 december 2004, en een W-document.

13. Verzoeker gaf op deze informatie op 3 januari 2005 het commentaar dat de vreemdelingendienst verschillende informatie over zijn paspoort verstreekte, en dat zijn paspoort en het dossier bij de IND al een keer eerder waren kwijtgeraakt. Zijn paspoort bevond zich volgens hem bij de vreemdelingendienst in Heerenveen en hij moest het sindsdien doen met kopieën van zijn paspoort. Hij gaf geen commentaar op de informatie van de minister dat in het verslag van het gehoor van 28 oktober 2003 was vermeld dat hij die dag zijn paspoort had getoond.

Vervolgens zond verzoeker op 1 maart 2005 en op 9 mei 2005 nog nadere informatie over de verschillende procedures en herhaalde hij zijn standpunt dat zijn paspoort bij de vreemdelingendienst moest zijn. Verder berichtte hij over de problemen die hij ondervond omdat hij geen nieuw paspoort kon aanvragen, doordat hij niet in het bezit was van zijn paspoort.

Beoordeling

14. Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt in dat bestuursorganen secuur werken. Dit brengt onder meer mee dat een bestuursorgaan zorgvuldig moet omgaan met door een burger verstrekte stukken, en dat deze in de administratie moeten kunnen worden teruggevonden, te meer wanneer het om belangrijke persoonlijke bescheiden gaat als een paspoort.

15. Vast staat dat verzoeker zijn paspoort aanvankelijk had ingeleverd bij de vreemdelingendienst, maar dat hij dit heeft teruggekregen in verband met een reis naar Nigeria in 2002. Verzoeker heeft geen commentaar gegeven op de stelling van de minister dat in een verslag van een gehoor van 28 oktober 2003 is vermeld dat hij zijn paspoort had getoond, anders dan zijn herhaalde stelling dat hij na terugkomst uit Nigeria in 2002 zijn paspoort had ingeleverd bij de vreemdelingendienst. Uit dit verslag blijkt echter dat verzoeker daarna, op 28 oktober 2003, in het bezit moet zijn geweest van zijn paspoort. Verzoeker heeft niet aangegeven dat hij het na die datum weer heeft ingeleverd bij de vreemdelingendienst. De vreemdelingendienst heeft wel onvoldoende administratief nauwkeurig gehandeld, door op verzoekers verzoek om teruggave van zijn paspoort hem op te roepen om zijn persoonlijke bescheiden in ontvangst te nemen, waarbij kennelijk niet was geregistreerd dat de vreemdelingendienst niet in het bezit was van het paspoort, en door hem vervolgens mee te delen dat het paspoort bij de IND moest zijn, en daarna mee te delen dat hij het al had teruggekregen. Echter niet is gebleken dat dit paspoort bij de vreemdelingendienst zou moeten zijn. Daarom kan niet worden gezegd dat de vreemdelingendienst ten onrechte heeft geweigerd om verzoekers paspoort terug te geven. In zoverre is niet gehandeld in strijd met het vereiste van administratieve nauwkeurigheid.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

II. Ten aanzien van de uitleg over (het eindigen van) de meldplicht

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er voorts over dat de vreemdelingendienst hem na 7 oktober 1999, de datum waarop volgens de IND zijn asielverzoek definitief was afgewezen, niet heeft meegedeeld dat hij niet meer hoefde te voldoen aan zijn meldplicht.

2. Op 4 juni 2004 verzocht verzoeker aan de vreemdelingendienst om aan te geven waarom hij nu niet meer wekelijks moest melden. Op 3 juli 2004 rappelleerde hij de delingendienst en herhaalde hij zijn vraag. In zijn brief van 26 juli 2004 aan de vreemdelingendienst deelde hij mee dat de vreemdelingendienst nog steeds niet had geantwoord op zijn vraag waarom hij niet wekelijks meer hoefde te stempelen.

3. Op 28 juli 2004 berichtte de vreemdelingendienst aan verzoeker dat hij was ontheven van de meldplicht. Hij had, zoals de vreemdelingendienst dat noemde, nu een status (verblijf bij echtgenote). In dergelijke gevallen hoefde hij niet meer te stempelen.

Beoordeling

4. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien. Dit vereiste brengt onder meer mee dat brieven waarin een vraag wordt gesteld over een verplichting van de betrokkenen jegens de overheid, adequaat worden beantwoord.

5. Niet is gebleken dat de vreemdelingendienst verzoeker na de definitieve afwijzing van het asielverzoek, op 7 oktober 1999, had moeten berichten over het eindigen van de meldplicht, omdat deze meldplicht pas eindigde op 6 april 2004, de datum waarop aan verzoeker een verblijfsvergunning was verleend. In zoverre is niet gehandeld in strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

6. Verder heeft de vreemdelingendienst verzoekers brief van 4 juni 2004 weliswaar niet zeer snel en vrij summier beantwoord, maar dit antwoord was niet onjuist, en hield een bevestiging in van het vervallen van de meldplicht. Ook in zoverre is voldaan aan het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

B. De Immigratie- en Naturalisatiedienst

I. Ten aanzien van het niet in het bezit stellen van een verblijfsvergunning

Bevindingen

1. Bij beschikking van 6 april 2004 werd aan verzoeker een verblijfsvergunning verleend met ingang van 27 december 1999, geldig tot 27 november 2004. In de begeleidende brief aan verzoekers toenmalige gemachtigde liet de IND weten dat verzoeker door de korpschef van zijn woonplaats zou worden opgeroepen om het document in ontvangst te nemen.

2. Op 7 mei 2004 liet de IND aan verzoeker weten dat op 6 april een verblijfsvergunning was verleend. Het verblijfsdocument werd aangemaakt en hij zou binnen afzienbare tijd een uitnodiging van de gemeente Leeuwarden ontvangen om zijn pasje af te halen.

3. Op 27 augustus 2004 liet verzoekers echtgenote telefonisch aan een medewerkster van het Bureau Nationale ombudsman weten geen oproep te hebben ontvangen om het verblijfsdocument te komen halen.

Op 27 augustus 2004 berichtte een medewerker van de IND telefonisch aan een medewerkster van het Bureau Nationale ombudsman dat het voor verzoeker niet mogelijk was om zijn verblijfsdocument te komen halen zonder dat hij zich met zijn paspoort kon legitimeren.

4. Op 29 oktober 2004 zond de gemeente Heerenveen verzoeker een uitnodiging om zijn verblijfsdocument op 5 november 2004 te komen halen.

5. De korpsbeheerder liet op 18 november 2004 onder verwijzing naar de reactie van de vreemdelingendienst van 20 oktober 2004 in reactie op de klacht weten dat de aanbiedingsbrief van de IND van 6 april 2004 op een misverstand berustte. Per 1 april 2004 waren deze taken overgeheveld aan de IND, en daar lag vanaf die datum de verantwoordelijkheid wat betreft de uitreiking van het verblijfsdocument.

6. De minister liet in haar reactie van 6 december 2004 op de klacht onder meer weten dat zij de klacht op dit punt gegrond achtte. Zij achtte de periode van zeven maanden tussen de beschikking van 6 april 2004 en de datum waarop verzoeker zijn verblijfsdocument bij de gemeente kon ophalen (op 5 november 2004) te lang. Formeel was de IND sinds 1 september 2003 de verantwoordelijk voor de toelatingsbeslissingen en bestelling van de daaraan verbonden verblijfsdocumenten. Met de vreemdelingendiensten waren werkafspraken gemaakt over de werkwijze tot 6 mei 2004. In die periode waren IND-medewerkers uitgeplaatst bij de vreemdelingendiensten om er in nauwe samenwerking met de vreemdelingendienstambtenaren onder meer voor te zorgen dat de documenten besteld en uitgereikt zouden worden. Bij brief van 6 april 2004 was aan de korpschef een afschrift gezonden van de beschikking waarin verzoekers bezwaarschrift gegrond was verklaard. Na ontvangst van die brief was het verblijfsdocument helaas niet besteld. Een en ander berustte kennelijk op een communicatiestoornis tussen de vreemdelingendienst Leeuwarden en de aldaar uitgeplaatste IND-medewerkers. De minister bood aan verzoeker daarvoor haar verontschuldigingen aan. Op 5 oktober 2004 was alsnog een verblijfspas voor verzoeker besteld. De gemeente Heerenveen had deze pas op 24 oktober 2004 ontvangen. Verzoeker was uitgenodigd om de pas op 5 november 2004 op te halen. Hij had toen zijn pas niet in ontvangst willen nemen, omdat deze pas nog maar een korte geldigheidsduur had, tot 27 november 2004. Het document was vervolgens alsnog aan verzoeker uitgereikt.

Beoordeling

7. Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt in dat bestuursorganen secuur werken. Dit betekent dat slordigheden moeten worden vermeden en dat fouten zo snel mogelijk moeten worden hersteld.

8. In rapport 2005/176, van 21 juni 2005 (zie Achtergrond onder 2.), heeft de Nationale ombudsman aandacht besteed aan onder andere de procedure van het uitreiken van het verblijfsdocument, en aan het belang van dit document voor de betrokkenen om te kunnen deelnemen aan het maatschappelijk verkeer.

9. Door een communicatiestoornis tussen de vreemdelingendienst en de uitgeplaatste IND-medewerkers was na de beschikking van 6 april 2004 geen verblijfsdocument besteld, en kon verzoeker zijn verblijfsdocument pas zeven maanden later bij de gemeente komen ophalen. Zoals de minister heeft erkend was deze periode te lang. Deze vertraging is veroorzaakt doordat het vereiste van administratieve nauwkeurigheid onvoldoende in acht is genomen.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

II. Ten aanzien van de uitleg in de brief van 11 augustus 2004

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er verder over dat de IND hem in de antwoordbrief van 11 augustus 2004 op zijn klacht van 29 juli 2004 onvoldoende heeft uitgelegd waarom hij zich tot de datum van zijn klachtbrief moest blijven melden in het kader van het vreemdelingentoezicht, waarom hij nog steeds was verzekerd via het Centraal Orgaan opvang asielzoekers en waarom zijn asieladres nog steeds in Drachten was.

2. Verzoeker richtte zich met brieven van 4 juni 2004, 29 juli 2004 en 2 augustus 2004 tot de IND. In de brief van 4 juni 2004 deelde verzoeker mee dat hij wilde weten waarom hij niet meer hoefde te stempelen. Hij deelde hij mee dat als hij stopte met stempelen, hij problemen kreeg met zijn asielprocedure. In de brief van 29 juli 2004 deelde verzoeker mee dat hij wilde weten waarom werd gesteld dat zijn asielprocedure was beëindigd, aangezien hij nog steeds moest stempelen, hij via het COA was verzekerd en zijn asieladres nog steeds in Drachten was. In de brief van 2 augustus 2004 deelde verzoeker mee dat zijn paspoort was ingenomen.

2. IND deelde verzoeker in antwoord op deze drie brieven onder meer het volgende mee:

“(...) blijkt uit de inhoud niet waarover u zich beklagt. (...)”

Wat ik uit uw brieven wel opmaak, is dat het voor u niet duidelijk is hoe de toelatingsprocedures in Nederland en de bescherming van de Algemene wet bestuursrecht werken. Een goede uitleg had u aan uw gemachtigde kunnen vragen, maar uit uw brieven begrijp ik dat (verzoekers toenmalige gemachtigde; N.o.) zich als zodanig heeft teruggetrokken.

Met deze brief zal ik, onder verwijzing naar alle beschikkingen en uitspraken van de rechtbank die u al hebt gehad, nogmaals een poging wagen u een en ander duidelijk te maken.

Ik kondig u wel uitdrukkelijk aan dat ik bij een nieuwe brief over een eerder behandeld onderwerp, terwijl niet blijkt van nieuwe of andere omstandigheden, zal volstaan met verwijzing naar de inhoud van deze brief.

U wil gezamenlijke behandeling van uw asiel en reguliere procedures.

Ik stel voorop dat de Wet, maar ook de manier waarop de IND werkt, bepaalt hoe een procedure wordt afgehandeld. Samenvoegen kan dus niet zomaar. De IND zal wel steeds proberen om gelijktijdige aanvragen in samenhang te bezien. Dat moet ook, want een gunstige beslissing in de ene procedure kan betekenen dat er geen belang meer is bij een beslissing in de andere procedure.

In uw geval echter valt er niets te voegen, omdat uw asielaanvraag van 20 september 1997, bij uitspraak d.d. 7 oktober 1999 (Awb 98/5031) van de rechtbank te 's-Hertogenbosch definitief is afgewezen.

U hebt daarna geen nieuwe asielaanvraag ingediend. Dat u nog ruime tijd door de COA bent ondergebracht is een vergissing van de overheid. Dit betekent echter niet dat u dus nog een openstaande asielaanvraag hebt.

U hebt ook een Naturalisatieprocedure gevoerd en die is bij uitspraak d.d. 27 juli 2004 van de rechtbank te Leeuwarden (...) afgewezen.

U hebt verder op 6 september 1999 een aanvraag voor een verblijfsvergunning bij uw echtgenote gedaan. In deze procedure heeft de rechtbank te 's-Hertogenbosch u bij uitspraak van 20 februari 2004 gelijk gegeven. Naar aanleiding van die uitspraak heeft de IND u bij beschikking van 6 april 2004 een verblijfsvergunning verleend met als ingangsdatum 27 december 1999 en geldig tot 27 november 2004. U hebt nu dus een verblijfsvergunning.

Blijkbaar bent u het niet eens met deze verblijfsvergunning want de rechtbank te 's-Hertogenbosch heeft mij laten weten dat u op 29 april 2004 beroep hebt ingesteld tegen de beschikking.

Inmiddels heeft de rechtbank op 10 augustus 2004 een uitspraak gedaan en uw beroep is ongegrond verklaard. De rechter is van oordeel dat u geen belang hebt bij uw beroep, omdat u een verblijfsvergunning hebt.

U hebt tot slot op 4 november 2002 gevraagd om een verblijfsvergunning omdat u drie jaar in procedure zat; de zogenoemde tijdsverloop vtv.

Tegen de weigering in bezwaar hebt u beroep ingesteld bij de rechtbank te 's-Hertogenbosch. Volgens de rechtbank was er formeel iets niet goed aan dat beroep en u bent bij uitspraak van 21 januari 2004 (...) niet-ontvankelijk verklaard.

Uw gemachtigde was het daarmee niet eens en haar verzet tegen die uitspraak is op 7 april 2004 gegrond verklaard. Dit betekent dat de rechtbank uw beroep alsnog inhoudelijk moet behandelen. Ook in dit beroep heeft de rechtbank op 10 augustus 2004 een uitspraak gedaan en uw beroep is ongegrond verklaard. De rechter is van oordeel dat u geen belang hebt bij uw beroep, omdat u een verblijfsvergunning hebt.

Als ik uw procedures overzie, dan:

- hebt u een verblijfsvergunning tot 27 november 2004;
- heeft de IND op uw vier aanvragen een finale beslissing genomen;
- heeft de rechter in uw vier procedures, waaronder de asielaanvraag, uitspraak gedaan.

De IND is dus klaar met beslissen, de rechter is uitgesproken en u hebt geen toelatingsprocedures meer lopen.

Uw verblijfsvergunning bij echtgenote is geldig tot 27 november 2004. Ik attendeer u op de noodzaak tijdig een verzoek om verlenging te doen.”

3. De minister deelde in haar reactie van 6 december 2004 onder meer het volgende mee. Beantwoording van vragen over de verzekering via het COA en het asieladres hadden op de weg gelegen van het COA. Nu die vragen niet waren doorgeleid en een reactie daarop of beantwoording van die vragen in de brief van 11 augustus achterwege was gebleven, achtte de minister deze klacht gegrond. Zij bood verzoeker haar verontschuldigingen aan voor het niet beantwoorden van deze vragen. Verder liet zij weten dat de meldingsplicht was ontstaan op 6 juli 1997 bij de eerste asielaanvraag en was vervallen op 6 april 2004 bij de verlening van de vergunning tot verblijf. Op grond van artikel 4.51 Vreemdelingenbesluit was de wekelijkse meldingsplicht niet vervallen door de rechterlijke uitspraak van 7 oktober 1999. Verzoeker moest zich tot 6 april 2004 blijven melden, omdat op die datum aan hem een verblijfsvergunning was verleend en hij voor die datum of geen rechtmatig verblijf had in afwachting van de feitelijke mogelijkheid tot vertrek of uitzetting, of rechtmatig verblijf had in afwachting van een beslissing op een bezwaarschrift of een beroepschrift, terwijl

uitzetting achterwege diende te blijven totdat op de aanvraag, c.q. het bezwaar- of beroepsschrift was beslist. De minister achtte deze klacht ongegrond.

Verzoeker was tot 20 oktober 2004 (het moment dat de IND kennis gaf aan de COA van de verleende verblijfsvergunning) verzekerd via het COA, omdat hij aldaar niet gemeld had dat aan hem een verblijfsvergunning was verleend. Azielzoekers blijven zo verzekerd tot het moment van de ontruiming of het verlenen van een verblijfstitel. Zijn asieladres was tot dat moment nog steeds in Drachten, omdat hij nooit bij het COA had gemeld dat hij bij zijn vrouw in Heerenveen was gaan wonen.

Beoordeling

4. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien. Dit brengt met zich mee dat vragen van burgers duidelijk worden beantwoord.

5. De IND heeft in de brief van 11 augustus 2004 getracht om verzoeker zo uitgebreid en duidelijk mogelijk uitleg te verschaffen over zijn procedures. Zoals de minister heeft erkend, heeft de IND echter niet in deze brief verzoekers vragen in zijn brief van 29 juli 2004 beantwoord en heeft deze evenmin doorgezonden naar het COA ter beantwoording. Daarmee is het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking onvoldoende in acht genomen. De minister achtte de klacht op dit punt gegrond, en beantwoordde deze vragen in de reactie op de klacht alsnog.

De gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de vreemdelingendienst van het regionale politiekorps Friesland, is niet gegrond.

De klacht over de onderzochte gedraging van Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND), is gegrond:

- ten aanzien van het uitblijven van de uitreiking van een verblijfsdocument, wegens schending van het vereiste van administratieve nauwkeurigheid;
- ten aanzien van het onvolledig beantwoorden van verzoekers brief van 29 juli 2004, wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

Onderzoek

Op 27 juli 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer E. te Heerenveen, met een klacht over een gedraging van de vreemdelingendienst van het regionale politiekorps Friesland en een gedraging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND).

Naar deze gedragingen, die worden aangemerkt als een gedraging van respectievelijk de beheerder van het regionale politiekorps Friesland (de burgemeester van Leeuwarden) en van de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie en de beheerder van het regionale politiekorps Friesland verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd de betrokken ambtenaar de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven.

Tijdens het onderzoek kregen betrokkenen de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De minister, de betrokken ambtenaar en de korpsbeheerder deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De reactie van verzoeker gaf geen aanleiding het verslag te wijzigen of aan te vullen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

- Brieven van verzoeker aan de vreemdelingendienst van 4 juni 2004, 3 juli 2004, 14 juli 2004 en 26 juli 2004.
- Brieven van de vreemdelingendienst aan verzoeker van 29 juni 2004, 12 juli 2003, 15 juli 2004 en 28 juli 2004.
- Brieven van verzoeker aan de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) van 4 juni 2004, 29 juli 2004 en 2 augustus 2004.
- Brieven van de IND aan verzoeker van 7 mei 2004, 11 augustus 2004.
- Brieven van verzoeker aan de Nationale ombudsman van 27 juli 2004, 29 augustus 2004, 3 januari 2005, 1 maart 2005 en 9 mei 2005.

- Brief van de gemeente Heerenveen aan verzoeker van 29 oktober 2004.
- Reactie op de klacht van de korpsbeheerder van 18 november 2005, met als bijlage een brief van de vreemdelingendienst aan de korpsbeheerder van 20 oktober 2004.
- Reactie op de klacht van mevrouw He. van de vreemdelingendienst van 20 oktober 2004.
- Reactie op de klacht van de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aan de Nationale ombudsman van 6 december 2004, met als bijlage een verslag van een gehoor van verzoeker in het kader van zijn naturalisatieprocedure door een ambtelijke commissie van 28 oktober 2003.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Door verzoeker gevoerde procedures

Ten aanzien van het procesverloop is uit de desbetreffende rechterlijke uitspraken in het dossier het volgende gebleken. Verzoeker diende zes aanvragen in:

1. Een aanvraag van 6 juli 1997 om toelating als vluchteling. Deze werd afgewezen op 8 juli 1997.
2. Een tweede aanvraag van 20 september 1997 om toelating als vluchteling en een aanvraag tot het verlenen van een vergunning tot verblijf om klemmende redenen van humanitaire aard. Deze werd onherroepelijk afgewezen bij rechterlijke uitspraak van 7 oktober 1999.
3. Een aanvraag in om een verblijfsvergunning regulier van 23 juni 1999.
4. Een aanvraag om een verblijfsvergunning, met als doel "verblijf bij echtgenote" van 6 september 1999.

Bij rechterlijke uitspraak van 20 februari 2004, werd het beroep in deze procedure gegrond verklaard. In deze uitspraak was vermeld dat het verzoek was afgewezen bij beschikking van 6 september 2000. Daartegen was bezwaar ingesteld. Dit bezwaar was bij besluit van 22 februari 2002, bekend gemaakt op 1 maart 2002, ongegrond verklaard. Op 28 maart 2002 was beroep ingesteld. In deze uitspraak was de rechtbank van oordeel dat de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie onvoldoende had gemotiveerd waarom verzoekers paspoort niet aan de wettelijke vereisten voldeed.

Bij beschikking van 6 april 2004 verleende de minister naar aanleiding van de rechterlijke uitspraak van 20 februari 2004 aan verzoeker een verblijfsvergunning onder de beperking: "verblijf bij echtgenote" van 27 december 1999 tot 27 november 2004, Dit laatste omdat verzoekers paspoort geldig was tot 27 december 2004. In deze beschikking werd verwezen naar de aanvraag van 23 juni 1999, waar bij besluit van 6 september 2000 negatief op was beslist.

Kennelijk zijn de aanvragen van 23 juni 1999 en van 6 september 1999 samengevoegd.

Verzoeker stelde van de rechterlijke uitspraak van 20 februari 2004 op 27 april 2004 hoger beroep in, om reden dat de asielprocedure nog niet was beëindigd, zodat de verblijfsvergunning niet de goede beslissing betrof. Ook wachtte hij nog steeds op een beslissing op zijn verzoek om een verblijfsvergunning op grond van het driejarenbeleid.

In een rechterlijke uitspraak van 21 mei 2002 werd verwezen naar de datum 20 september 1997 als de datum van aanvraag om een verlening van een vergunning tot verblijf, welke aanvraag bij besluit van 6 september 2000 niet was ingewilligd, waartegen bezwaar is gemaakt. Tevens was op 5 juni 2001 een bij wege van voorlopige voorziening verzocht om te bepalen dat uitzetting achterwege werd gelaten tot op het bezwaar was beslist. Dit bezwaar was op 1 maart 2002 ongegrond verklaard. Hiertegen was op 28 maart 2002 beroep ingesteld. De rechtbank bepaalde dat verzoeker niet uit Nederland mocht worden verwijderd, zolang nog niet op het beroep was beslist.

Gelet op de data van bezwaar en beroep, wordt aangenomen dat de datum van 20 september 1997 een vergissing is geweest, en dat wordt bedoeld op 6 september 1999.

5. Een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning op grond van het driejarenbeleid van 4 november 2002. Dit verzoek werd afgewezen. Ook hier werd eerst bezwaar en vervolgens beroep ingediend. Het beroep werd niet-ontvankelijk verklaard. Hiertegen werd een verzetschrift ingediend, en vervolgens werd hoger beroep ingesteld.

Ad 4. en 5. Bij uitspraak van 10 augustus 2004 oordeelde de rechtbank op het verzetschrift in het kader van het driejarenbeleid, en op het hoger beroep van 27 april 2004, dat verzoeker op 6 april 2004 al in het bezit was gesteld van een verblijfsvergunning regulier, zodat hij geen belang meer had bij een inhoudelijke beoordeling van zijn beroepen. De rechtbank verklaarde het beroep niet-ontvankelijk.

6. Verzoeker voerde daarnaast ook een naturalisatieprocedure, waarvan het beroep kennelijk ongegrond werd verklaard.

2. Rapport 2005/176 van de Nationale ombudsman van 21 juni 2005.

In dit rapport is onder meer het volgende opgenomen:

“1. Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt voor bestuursorganen in dat zij secuur dienen te werken.

Dit betekent dat slordigheden moeten worden vermeden en dat fouten zo snel mogelijk moeten worden hersteld. Aan de overheid geleverde bescheiden dienen zorgvuldig bewaard te worden en aan de overheid geleverde informatie dient adequaat te worden verwerkt.

2. Het sluitstuk van de behandeling van een aanvraag om verlening of verlenging van een verblijfsvergunning is de uitreiking van het verblijfsdocument.

3. Bij een aanvraag om verlening volgt een schriftelijke beslissing, waarna het verblijfsdocument wordt besteld. Nu een schriftelijke inwilliging op zich nog niet de mogelijkheid geeft om te kunnen deelnemen aan het maatschappelijk verkeer omdat instanties en werkgevers vragen om een verblijfsdocument ligt het in de rede dat de periode tussen inwilliging van de verblijfsaanvraag en het in het bezit stellen van een verblijfsdocument zo kort mogelijk is.

4. Bij een verlengingsaanvraag is de uitreiking van het verblijfsdocument veelal het moment van kennismaking met de inwilligende beschikking. Gezien het oordeel dat hiervóór in de paragraaf over de verlengingen is gegeven, dient normaal gesproken de hele procedure van verlenging afgerond te zijn voordat de geldigheidsduur van het oude verblijfsdocument is verstreken. Dit betekent dat het verblijfsdocument dient te zijn uitgereikt voordat de geldigheid van het oude verblijfsdocument verloopt.

5. Om te komen tot een voortvarende behandeling zodat het verblijfsdocument op korte termijn beschikbaar komt speelt het vereiste van administratieve nauwkeurigheid een rol. De bestelling van het verblijfsdocument luistert erg nauw. Als gegevens ontbreken of onjuist worden ingevuld kan het verblijfsdocument niet worden aangemaakt of niet worden uitgereikt.”